

του ἐξέθετε μεγαλοφώνως τὰ καθέκαστα εἰς ἓνα φίλον του. Τὸ δωμάτιον εἶνε ζεστό, ἴς τὸν ἥλιο· σχετικῶς φηγνὸ· μένον 25 δραχμᾶς· ἄλλου τοῦ ἐγύρευαν 30 καὶ 40· καὶ τὸ καλλίτερον ἀπ' ὅλα, εἶνε μιὰ νοικοκυρὰ καθὼς πρέπει· καλὴ καὶ ἄξια γυναῖκα· τοῦ εἶπεν ὅτι θὰ τὸ ξυπνᾷ· πρῶτ' τὸ παιδί νὰ μελετᾷ· γιὰτι εἶνε φόβος μήπως ἄργεῖ νὰ ξυπνᾷ μοναχό του, καὶ ἔτσι πηγαίνει ἴς τὸ μάθημα, χωρὶς νὰ εἶνε μελετημένοι. » Ἀγαθώτατος ἄνθρωπος, ἀφοῦ ὄνειροπολῆ διὰ τὸν υἱόν του, μετὰ τὴν πατρικὴν ἐν τῇ πατρίδι ἐπαγρύπνησιν ἀφετησόμενον ἐν Ἀθήναις εἰς τὸν ἐλεύθερον βίον καὶ τὰ διδάγματα τῶν ὀμηλικῶν του, ἀφοῦ ὄνειροπολῆ διὰ τὸν υἱόν του, δεκαεπταετῆ νεανίαν καὶ πρωτοετῆ τῆς Νομικῆς, ὀρθρίας ἐξεγέρσεις καὶ προμελέτας.

Ἐτοιμαζόμεν νὰ τοῦ εἶπω: « Καλέ μου ἄνθρωπε, ἴσως ὁ υἱός σου δὲν ὁμοιάζει τοὺς ἄλλους νέους· ἴσως φέρεται ὑπὸ ἐξόχου φιλομαθείας, ἐνισχύεται ὑπὸ ἐκτάκτου εὐφυΐας, κατισχύσει παντὸς προσκόμματος καὶ παντὸς πειρασμοῦ, καὶ γίνῃ μιὰν ἡμέραν τὸ καύχημα καὶ σοῦ καὶ ὅλων μας· τότε δὲν ἔχω ἢ νὰ σὲ μακαρίσω ἐκ τῶν προτέρων. » Ἄν ὅμως ὁ υἱός σου, μεθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἀρετὰς, ἀνήκει εἰς τὴν μεγάλην πλειονότητα τῶν συνήθων πνευμάτων, φαντάζεσαι ὅτι, μεθ' ὅλας ἴσως τὰς ἀγαθὰς αὐτοῦ διαθέσεις, δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ ἐν τῷ φοιτητικῷ βίῳ τὸ πρόγραμμα ὅπερ διέγραψεν ἡ πατρικὴ σου μέριμνα δι' αὐτόν; Γνωρίζεις τί σημαίνει συνήθως πρωτοετῆς τῆς Νομικῆς; ὑποθέτω ὅτι ὁ υἱός σου μὲ ὄλην τὴν ὄρεξιν ἐξυπνᾷ τὴν πρώτην πρωτίαν καὶ ἀνοίγει τὸ Ῥωμαϊκὸν του Δίκαιον· ὁ πρῶτος συμφοιτητῆς του, ὁ ὅποιος θὰ τὸν ἴδῃ, θὰ ἀνακράξῃ χλευαστικῶς: « Τί! ἀπὸ τώρα ἄρχισες διαβάσματα; εἶσαι πρωτοετῆς! » Καὶ ὁ μαγικός τίτλος διανοίγει πᾶσαν ὁδὸν πρὸς ἀμεριμνησίαν καὶ ἄκοπον δαπάνην τοῦ καιροῦ. Οὕτως ἢ μελέτῃ ἀποτόμως ἐξ ἀρχῆς καταργεῖται· μετὰ δύο ἢ τρεῖς μῆνας ἄρχεται ἐλαττούμενος ὁ πρὸς τὴν φοίτησιν ζῆλος· ἡ συνείδησις καθησυχάζεται διὰ τῆς σκέψεως: « ἔχω καιρὸ τοῦ χρόνου. »

Τὸ δεύτερον ἔτος ἢ φοιτήσις εἶνε τακτικωτέρα, ἀλλ' ἢ μελέτῃ; μὲν! μοῦ φθάνουν δυὸ χρόνια νὰ πάρω τὸ δίπλωμα· τὸ τρίτον ἀναταράσσεται ὀλίγον ἢ κόνις τῶν βιβλίων· καὶ μόνον τὸ τελευταῖον ἔτος, ὡσεὶ ἀπὸ βαρέος ἀνακλύπτων ληθάρτου ὁ ὑποψήριος διδάκτωρ ρίπτεται, νυσταλέος ἀκόμη ὑπὸ τοῦ παρελθόντος εἰς νευρικὴν, ἀτερπεστάτην, βιαίαν, νυχθήμερον ἀνάγνωσιν, παρῳδιαν μελέτης, μεθ' ἣν ἢ τὴν ἰσχυρὴν, ἢ ἐπιεικείαν τῶν Καθηγητῶν, ἢ ἡ ἐξαιρετος μνήμη τοῦ ἐξεταζομένου, τῷ παρέχουσιν ἐν δίπλωμα. Νομίζεις ὅτι, ὅταν ἐπανέλθῃ ὁ υἱός σου μὲ τοιοῦτο δίπλωμα, θὰ εἶνε ἀληθινὰ ἐπιστήμων, ὅπως θὰ τὸν καμαρώνῃς; θὰ εἶνε ἐπιστήμων ὅσῳ εἶνε ἀηδόνες οἱ τέττιγες. Ἀλλά, φίλε μου, μήπως νομίζεις

ὅτι πταῖουν διὰ τὰ ἁμαρτήματα ταῦτα οἱ νέοι μας, ὁ υἱός σου; ὄχι, ὄχι· ἂν ἔχῃς ὑπομονήν, ἐγὼ δύναμαι νὰ σοῦ ἀποκαλύψω τοὺς ἀληθεῖς πταίστας. . . »

Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξύ ὁ πατήρ, πληρώσας τὸν λογαριασμόν ἐξῆλθε τοῦ ξενοδοχείου, ἐν ᾧ ἐγὼ δὲν εἶχα τελειώσει ἀκόμη τὸ δεῖπνόν μου.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἷς τρυφερός σύζυγος ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς συζύγου του τὸ ἐπόμενον ἐπιτύμβιον:

Δὲν θὰ τὴν ἀναστήσετε ποτέ, ὦ δάκρυά μου!

Ὅθεν ἀρθήτως βεβύσατε ἀπὸ τὰ ὄμματα μου.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς παλινορθώσεως Γάλλος βουλευτῆς, λαλῶν ποτε ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀποτευνόμενος πρὸς τὸν ὑπουργὸν Βιλέλ, τοῦ ὁποῦ τοῦ πρόσωπον εἶχε καταστήσει ὀυσιδεάτην ἢ εὐλογία, ἐπανελάμβανε: *Σὰς παρατηρῶ, κύριε ὑπουργέ...* Ὁ ὑπουργός, βαρυνθεὶς ἐπὶ τέλους τῷ εἶπεν: « — Καὶ ἐγὼ σὰς παρατηρῶ ὅτι ἐφ' ὅσον καὶ ἂν με παρατηρήτε οὐδέποτε θὰ παρατηρήσητε μορφὴν Ἀδώνιδος. » Οἱ βουλευταὶ ἐξερράγησαν εἰς γέλωτας, καὶ ὁ πτωχὸς ῥήτωρ κατῆλθε τοῦ βήματος συγκεχυμένος.

Ὁ κύριος Β. — Θὰ μαγευθεὶς λοιπόν, κορίτσι μου, καὶ θὰ φροντίξῃς καὶ γιὰ τὸ σπῆτι. Ὅσο γιὰ τὴ συμφωνία μας, λεπτὰ δὲν θὰ σοῦ δίνω. Θὰ τρῶς καλά, θὰ πίνῃς καλά, καὶ θὰ ἔχῃς καμμιὰ φορὰ καὶ τὰ δῶρά σου.

Ἡ μαγεύρισσα. — Λυποῦμαι, ἀφεντικὸ, μὰ δὲ μὲ συμφέρει· μοῦ εἶνε λίγο. Δὲν πιστεύω δὰ ἔτσι μὲ τέτοιαις συμφωνίαις νὰ εὕρητε καλὴ μαγεύρισσα. Τὸ πολὺ πολὺ μ' αὐτὰ ποῦ δίνετε ὑπορεῖτε νὰ ὄρητε μιὰ γυναῖκα νὰ τὴν πανδρευθῆτε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὰς συγγενεῖς ψυχὰς ἢ πρώτη συνάντησις συνδέει διὰ δεσμῶν ἀδαμαντίνων.

Εἰς τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων ὁ ἐγωϊσμός καὶ τὸ φιλεύσπλαγχον εἶνε πάντοτε χωρισμένα ὡς ὄξος καὶ ἔλαιον· ἐὰν δὲ ποτε αἰφνιδίᾳ τις συγκίνησις ἀναταράξασα τὰ ἀναμίξῃ, μετὰ μιαν στιγμὴν πάλιν ἀποχωρίζονται ἀλλήλων.